

THE ROMANIAN ORTHODOX
METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
www.stnicholaschurch.net

Rugaciunea "Cuvine-se cu adevarat"

Rugaciunea "Cuvine-se cu adevarat" este cea mai cunoscuta si folosita de credinciosi. Potrivit cercetarilor, a aparut mai intai a doua parte a ei *"Ceea ce esti mai cinstita decat heruvimii si mai marita fara de asemanare decat serafimii, care fara stricaciune pe Dumnezeu Cuvantul L-ai nascut, pe tine, cea cu adevarat Nascatoare de Dumnezeu, te marim"*. Aceste cuvinte i-au fost atribuite lui Cosma de Maiuma, traitor in veacul al VIII-lea, fratele vitreg al Sfantului Ioan Damaschin. Prima parte a acestei rugaciuni a luat nastere in chip minunat. Cu veacuri in urma, intr-una din chiliile schitului Protaton, cu hramul „Adormirea Maicii Domnului” din Sfantul Munte Athos, un ucenic a primit binecuvantarea staretului ramana singur sa se roage, in timp ce staretul urma sa mearga la o priveghere la Protaton. Dupa plecarea staretului, un calugar a batut la usa chiliei acestuia si l-a intrebat daca poate fi gazduit peste noapte. A fost primit cu bucurie. Impreuna s-au trezit pentru savarsirea Utreniei. Dupa ce s-a rostit Psalmul 50 si s-a ajuns la cantarea Imnului Preasfintei Nascatoare de Dumnezeu, rostit in fata sfintei sale icoane, calugarul strain a adaugat la cantarea cunoscuta o alta fraza: *"Cuvine-se cu adevarat sa te fericism, Nascatoare de Dumnezeu, cea pururea fericita si prea nevinovata, si Maica Dumnezeului nostru"*. Ucenicului i-a placut tare mult cantarea cea nou, motiv pentru care l-a rugat pe calugarul strain sa i-o scrie. Monahul strain a luat o bucata de marmura si a scris pe ea cu degetul noile cuvinte, spunand: *"De acum inainte intreaga Biserica Ortodoxa sa-i cante Maicii Domnului precum cantam si noi in ceruri. Eu sunt Arhanghelul Gavriil!"*.

Apoi s-a facut nevazut.

Parish Priest: Marius Dumitrescu - 917 592 2571

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS
ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

Cuvant la Adormirea Maicii Domnului

Toate praznicele de peste an din Biserica lui Hristos cea dreptmaritoare, randuite spre cinstirea sfintilor, aduc mare bucurie duhovniceasca binecredinciosilor crestini. Dar oricat de mare ar fi slavoslovia pe care o aducem sfintilor, ea nu se poate asemana cu aceea pe care trebuie sa o aducem lui Dumnezeu, Ziditorul sfintilor.

Astazi nu este praznic de sfinti, nici de ingeri. Astazi Biserica lui Dumnezeu cea dreptmaritoare praznuieste si sarbatoreste pe Imparateasa tuturor ingerilor si a tuturor sfintilor. Nu se poate asemana cinstea robilor cu a imparatilor. Astazi este praznic imparatesc, pentru ca Imparateasa a toata faptura se muta astazi de la noi. Dar este bine sa stiti cum s-au intamplat lucrurile la Adormirea Maicii Domnului, cum s-a mutat Maica Vietii de la noi la cer. Iata cum:

Mai inainte cu trei zile de Adormirea Maicii Domnului, Prea Sfantul si Atotputernicul Dumnezeu si Mantuitorul nostru Iisus Hristos a trimis din cer pe Arhanghelul Gavriil ca sa binevesteasca Maicii Lui mutarea ei la cele fara de grija. Acelasi dumnezeiesc Arhanghel care fusese trimis de Dumnezeu cand i-a binevestit ei ca va naste pe Hristos, Mantuitorul lumii, vine acum si-i vesteste mutarea din aceasta viata pamanteasca la odihna cea vesnica si la slava si cinstea cea negraita pe care o are in cer (Prolog, luna august, in 15 zile).

Si venind Arhanghelul Gavriil, a adus el Prea Curatei Fecioare Maria, ca semn, o ramura de finic, dupa cum la Buna Vestire ii adusese un crin. Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, intelegand de la Arhanghelul Gavriil ca trebuie sa paraseasca lumea si pamantul acesta, s-a intors acasa cu multa bucurie si si-a gatit casa ei cu lumanari si cu tamaieri; si rugandu-se, a iesit din casa si s-a dus la muntele Maslinilor, unde avea adeseori obiceiul sa se roage Prea dulcelui Sau Fiu si Dumnezeului ei Iisus Hristos. Deci, ducandu-se in Muntele Maslinilor si rugandu-se Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu, s-a facut o minune mare si prea slavita: maslinii si toti copacii de pe muntele acela, si toti pomii roditori de acolo, cand s-a inchinat Ea, s-au inchinat si ei cu dansa pana la pamant. Si de cate ori se inchina ea, si copacii se plecau pana la pamant, in semn de cinste mare si de inchinaciune adusa Prea Sfintei Maicii lui Dumnezeu, Maica Vietii. Dupa aceasta, s-a intors acasa si s-a facut un cutremur mare, incat s-a cutremurat locul unde era casa ei. Si ea a cazut la rugaciune si a aprins iarasi lumanari si tamaie, si a chemat pe toate sfintele femei impreuna vietuitoare cu dansa, pe sfintele mironosite si pe prietenele ei, si le-a spus: „Iata, vremea a sosit ca eu sa va las, sa ma duc la Fiul meu si Dumnezeul meu“. Si s-au intristat foarte si au plans mult sfintele femei si mironositele si toate acele sfinte vaduve si fecioare care urmau Prea Sfintei Maici a lui Dumnezeu si invataturilor ei. Dar minunea aceasta a fost urmata de o alta minune. Deodata s-a facut un vifor mare si un vant puternic, iar acesta aducea pe norii cerului pe cei doisprezece apostoli

(care veneau de la marginile lumii, unde fusesera trimisi la propovaduire) sa ia parte la cinstirea si ingroparea Prea Sfintei Fecioare Maria. I-a adus pe apostoli, pe nori, Insusi Dumnezeu Cuvantul, ca sa dea mai multa cinste si slava Prea Sfintei Sale Maici.

Si cand au sosit aceia, ea le-a spus: „Sfintii mei ucenici si ai Fiului meu Apostoli si ucenici, iata pentru care pricina v-au adus norii aici, la Ghetsimani. Eu trebuie sa ma mut; am primit vestea de la Arhanghelul Gavriil sa va las, dar nu de tot, ci sa trec la ceruri si de acolo sa va ajut“.

Si au plans toti dumnezeiestii apostoli, iar mai la urma a venit marele apostol Pavel, care a inceput a plange, zicand: „O, Maica a Vietii si a lui Dumnezeu Cuvantul, eu pe Dumnezeul meu Iisus Hristos in trup nu L-am vazut, dar pe tine vazandu-te in trup, mi se parea ca El Insusi petrece pururea cu noi si ca-L vad chiar pe Dansul. Si multa mangaiere am avut noi, apostolii, avandu-te pe tine cu noi. Dar acum te duci si tu! Ai mare bucurie ca te duci la bucuria vesnica. Dar noi ne si bucuram, ne si intristam. Ne bucuram de bucuria ta, ca te duci la acele preasfinte locuri si la veselia cea fara de margini, dar ne si intristam ca ramanem aici pe pamant fara vederea si fara blandetea ta, si fara sfintele tale povatuirii si sfintele tale rugaciuni cele prea puternice“ (Prolog, luna lui august, in 15 zile). Asa au vorbit si ceilalti apostoli. Apoi Prea Sfanta Fecioara Maria le-a tinut ultimul cuvnt si le-a spus: „Iata, eu ma voi culca pe patul meu si voi aseza trupul meu asa cum imi va fi voia, iar voi asa sa-l lasati. Si zicand aceasta, si-a luat iertare de la toti cei de fata, de la dumnezeiestii apostoli si de la sfintele femei, si facandu-si semnul Sfintei Cruci, s-a culcat pe pat, a inchis ochii, a pus mainile pe piept si si-a dat duhul.

Si o, minunile tale, Prea Sfanta Maica a lui Dumnezeu! Indata ce Prea Sfanta Maica si-a dat duhul ei preasfant si preacurat in mainile Fiului Sau, toti orbii si toti ologii, schiopii si bolnavii care venisera acolo, din oras si de pretutindenii de dimprejur, s-au facut sanatosi! Mutii vorbeau, surzii auzeau, leprosii s-au curatit, schiopii umblau, ca asa a binevoit Prea Sfantul Dumnezeu si Mantuitorul Hristos, sa cinstiasca Adormirea Prea Sfintei Sale Maici, cu minuni preaslavite, ca sa stie toti ca nu a adormit o femeie de rand, ci Maica Cuvantului, Maica lui Dumnezeu, a Dumnezeului minunilor (Prolog, luna lui august, in 15 zile).

Dupa aceasta, dumnezeiestii apostoli, indata ce Maica Domnului si-a dat preacuratul ei suflet, au inceput sa auda mii si milioane de cantari ingeresti in vazduh, care laudau si cantau cantari pentru iesirea Maicii Prea Sfantului Dumnezeu. Si au inceput a canta si ei, ca si ingerii in vazduh. Si luand patul acela cu preacuratul si preasfantul trup al Maicii lui Dumnezeu, au inceput sa calatoreasca la Ghetsimani, ca sa-l duca acolo, sa-l puie in mormant. Si erau insotiti de cantarile ingeresti din vazduh, iar apostolii si multimea crestinilor si toti ucenicii lui Iisus Hristos cantau pe pamant. Si era o cantare comuna a turmei celei cuvantatoare a lui Iisus Hristos de pe pamant si a celei intelegatoare din cer, adica a ingerilor. Si petreceau si cerul, si pamantul – adica si oamenii, si ingerii – pe Maica lui Dumnezeu la mormantul ei cel preasfant.

Mergand ei astfel si auzindu-se cantarile si simtindu-se mireasma preasfantului trup umpland locurile pe unde treceau de buna-mireasma, s-a trezit zavistia iudeilor; si unii dintre ei s-a dus cu mare indrazneala sa dea jos de pe umerii apostolilor patul acela preasfant. Ba unul dintre ei a indraznit chiar sa se apropie si sa puie mainile pe preasfantul pat. Dar – o, minunile tale, Maica lui Dumnezeu! – toti cei care voiau sa dea jos nasalia de pe umerii celor care o duceau au orbit si nu mai vedeau nici de unde au venit si nici unde mergeau! Iar celui care a indraznit – un evreu numit Antonie – sa se atinga de acea preacurata nasalie pe care se afla preasfantul trup al Maicii lui Dumnezeu, i s-au taiat lui deodata, cu mana ingereasca nevazuta, amandoua bratele, ramanand lipite de nasalie, iar el a cazut jos lesinat si aproape mort. Si cerea iertare Maicii lui Dumnezeu si cei orbiti, si cel caruia i se taiasera mainile.

Si atunci, dumnezeiescul apostol Petru, luand de pe pieptul Maicii Domnului, de pe nasalie, ramura de finic pe care i-o adusese Arhanghelul Gavriil, a pus-o pe ochii celor orbiti si deodata s-au facut sanatosi, si atingand cu ea mainile celui caruia i-au fost taiate de ingerul nevazut, s-au prins mainile inapoi! Si asa s-au savarsit minunile preaslavite ale Maicii Domnului. Aceasta i-a facut pe toti sa strige intr-un glas: „Mare este Dumnezeu Iisus Hristos si mare este Prea Curata Lui Maica, Prea Sfanta Fecioara Maria!“.

Si mergeau cu totii impreuna. Mergeau chiar si cei ce zavistuiau mai inainte, cantand si marturisindu-si pacatele lui Hristos Dumnezeu, si caindu-se ei de greseala cea mai dinainte, laudau pe Maica milostivirii, pe Maica Domnului, care nu a tinuse pacatul lor, ci ii iertase pe toti si le daduse vindecare. Si ajungand la Ghetsimani, au pus preasfantul trup al Maicii lui Dumnezeu in mormant de piatra noua, care era intocmit de mai inainte, si punand piatra pe usa mormantului, au auzit trei zile si trei nopti cantari ingeresti imprejurul mormantului Maicii Domnului.

Apoi s-a intamplat alt lucru minunat. Apostolul Toma, care nu fusese nici la Invierea Domnului si de aceea nu crezuse ca S-a aratase Mantuitorul Cel Inviat celor zece ucenici, a intarziat si acum, prin iconomie dumnezeiasca. Si nu a fost adus pe norii cerului o data cu toti ceilalti, ci pe dansul l-a adus un nor dupa inmormantarea Maicii Domnului. De aceea era trist si mahnit foarte, zicand: „Oare pentru care pacate ale mele nu m-am invrednicit sa mai vad o data in trup pe Maica lui Dumnezeu? Pentru care pacat am fost zabavnic cu credinta si la inviere si am intarziat si acum, la adormirea Maicii lui Dumnezeu?“.

Si atunci a sfatuit Dumnezeu pe apostoli ca, prin sfat de obste, sa deschida mormantul Maicii Domnului, ca sa sarute si Toma picioarele Prea Sfintei Maici a lui Dumnezeu, in sicriu, si sa ia mangaiere si nadejde tare ca este primita si propovaduirea Evangheliei lui Iisus Hristos de catre el.

Si deschizand mormantul si sicriul Maicii Domnului – o, minunile tale, Maica a lui Dumnezeu! – nu au mai aflat acolo trupul Prea Sfintei Fecioare Maria, ci numai giulgiul singur, cum ramasese si la Mantuitorul Hristos in mormant, dupa Inviere, caci Prea Sfantul Dumnezeu si

Mantuitorul nostru Iisus Hristos a luat cu trup cu tot pe Maica Sa cea Prea Sfanta la ceruri si a asezat-o la locul unde El stie.

Acesta este fapt adevarat, fratilor, si adevarul acesta s-a predat pana azi pe temeiul celor intamplate la Adormirea Maicii lui Dumnezeu. Dar luati seama ca si la patima cea infricosata a Mantuitorului nostru Iisus Hristos, la rastignirea si la moartea Lui, s-au facut minuni mari. Acolo s-a facut intuneric de la al saselea pana la al noualea ceas peste tot pamantul. Acolo s-a cutremurat pamantul si pietrele s-au despicat in doua la Ierusalim. Acolo mormintele s-au deschis si mortii au inviat. Deci asa cum la moartea Mantuitorului nostru Iisus Hristos s-au facut preaslavite si marete minuni, asa a binevoit Prea Sfantul ei Dumnezeu si Fiu, Mantuitorul nostru Iisus Hristos, sa cinsteasca si adormirea Prea Sfintei Sale Maici cu minuni preaslavite.

Acestea au fost: venirea Arhanghelului Gavriil, aplecarea pomilor care se inchinau ei in muntele Maslinilor, venirea dumnezeiestilor apostoli pe nori, orbirea si taierea mainilor celor indrazneti si vindecarea lor dupa ce s-au cait, cantarile ingeresti care se auzeau in toate partile in chip nevazut, petrecand pe Maica Domnului la mormant, si apoi inaltarea ei cu trupul la cer si lasarea preasfantului ei giulgiu acolo, drept mangaiere celor de pe pamant.

Dar pentru ce s-au facut atatea minuni? Pentru ce, cand si-a dat duhul Maica lui Dumnezeu, s-au vindecat atatia orbi si surzi, si leprosi, si schiopi, si ciungi, si ologi, si tot felul de bolnavi? Pentru ce cu atatea preaslavite minuni a incununat Prea Sfantul Dumnezeu adormirea Prea Curatei Sale Maici? Iata pentru ce:

Pentru noi si pentru credinta noastra, ca sa stim pana la sfarsitul lumii cine a fost Maica lui Dumnezeu pe pamant, cine s-a mutat atunci la cer. Cea care s-a mutat atunci la cer e fiica lui Dumnezeu – caci auzi ce zice Duhul Sfant: „Asculta, fiica, si vezi, si pleaca urechea ta, si uita poporul...“ si celelalte – si, in acelasi timp, Maica Cuvantului dupa trup. Aceasta ne mai spune iarasi Duhul Sfant: ca atunci s-a mutat la cer mireasa cea cu totul fara de prihana, palatul cel imparatesc al Prea Sfantului Duh, camara Duhului cea preasfanta si preacurata.

Iar de vom intreba pe sfinti, pe prooroci si pe cate unul in parte, vom auzi de la toti: astazi s-a mutat la cer porumbita cea duhovniceasca si cuvantatoare, care a adus in lume semnul incetarii potopului pacatului, ramura de maslin pe care o purta porumbita lui Noe, semnul milostivirii lui Dumnezeu spre mantuirea neamului omenesc. Aceasta ne-o vor spune si dumnezeiesti prooroci: astazi s-a mutat la cer scara cea intelegatoare, scara cea duhovniceasca prin care firea omeneasca s-a mutat de jos pana la cer si a sezut de-a dreapta lui Dumnezeu Tatal prin trupul cel indumnezeit al lui Iisus Hristos. Sa intrebam pe David, preafericitul ei stramos si parinte, tatal lui Dumnezeu dupa trup, si ne va spune si el: astazi s-a mutat la cer Imparateasa care sta de-a dreapta Sfintei Treimi, cu haina aurita si impodobita si preainfrumusetata. Iezechiel proorocul ne va spune: astazi s-a mutat la cer usa lui Dumnezeu cea incuiata, prin care

nimenea n-a trecut, decat Domnul Dumnezeu, si incuiata o a lasat pe dansa, nesticand pecetile fecioriei ei.

De vom intreba pe proorocul Isaia, ne va spune de asemenea: astazi s-a mutat la cer Fecioara care a nascut pe Emanoil, adica pe Hristos Dumnezeu, care pururea este si va fi cu noi. De vom intreba pe Ghedeon, ne va spune si el: astazi lana cea plina de roua a Duhului Sfant s-a mutat la ceruri. De vom intreba pe Avacum proorocul, ne va spune la randu-i: astazi muntele cel cu umbra deasa al lui Dumnezeu s-a mutat la cer. Si iarasi ne va spune David: astazi s-a mutat la cer muntele in care a binevoit Dumnezeu sa locuiasca. De vom intreba pe toti proorocii, toti vor spune ca astazi Maica lui Dumnezeu Cuvantul, Maica Vietii, Maica milei si a milostivirii, s-a mutat de la noi la ceruri.

Asa fratilor, am avea atatea de vorbit despre Maica Domnului, dar nu se pot spune in cadrul unei liturghii, ca este prea scurt timpul si nimeni nu poate sa o laude pe dansa dupa vrednicie. Dar sa stim ca astazi s-a mutat la cer Maica noastra, Maica milei si a milostivirii. Toti care avem pe Dumnezeu ca Tata, avem ca Maica duhovniceasca pe Maica Domnului, care pururea se roaga si pururea mijloceste pentru noi si pentru mantuirea neamului omenesc. De multa vreme ar fi pierdut Dumnezeu lumea, cum spun dumnezeestii Parinti, pentru multele pacate cu care oamenii manie pe Dumnezeu; dar Maica Domnului, asa cum L-a legat pe Iisus Hristos cu scutece si L-a infasat pe El in iesle, tot asa leaga ea si acum mania Domnului si o opreste, ca sa nu piarda neamul omenesc. Caci nu voieste Maica milei si a milostivirii ca Dumnezeu sa piarda sufletele oamenilor, pentru ca stie ca daca s-ar aprinde mania Domnului, ar pierde toata lumea, care s-a facut salas al atator pacate si rautati.

Avem acolo, in cer, o Mama buna si milostiva. Sa nu credeti ca daca astazi s-a mutat Maica Domnului la cer, a parasit lumea. Nu! O data ce s-a dus acolo avand mai mare putere, cu mai multa putere ne ajuta noua. Ea e acum mai aproape de scaunul dumnezeirii, s-a dus acolo ca pururea sa priveasca spre nevoile saracilor, spre rugaciunile vaduvelor, spre cei sarmani, spre cei inchisi, spre cei care sunt prigoniti, spre cei din dureri, spre cei bolnavi. Acolo ea s-a facut Maica ajutatoare pentru toti cei din necazuri, pentru toti cei asupriti si pentru toti cei ce o iubesc pe dansa si o cheama in ajutor din toata inima. Avem in cer o Mama prea buna, o Maica a milei si a milostivirii, care pururea se roaga pentru toata Biserica lui Hristos si pentru fiecare fiu al bisericii lui Hristos in parte.

Fericiti, de trei ori fericiti sunt crestinii care au icoana Prea Sfintei Maici a lui Dumnezeu in casele lor si care in fiecare zi citesc acatistul ei, paraclisul si alte rugaciuni catre Maica Domnului.

Nu exista in cer si pe pamant alta fata mai puternica, dupa Sfanta Treime, ca Maica Domnului, care poate sa ne ajute noua. Daca pomenirea dreptului este cu laude, cata lauda se cade sa aducem noi Maicii lui Dumnezeu, care este Imparateasa tuturor dreptilor, a tuturor sfintilor si a tuturor ingerilor lui Dumnezeu.

Iar daca este Imparateasa, are de la Prea Sfantul Dumnezeu si putere foarte mare ca sa ne ajute noua, sa ocroteasca lumea, sa vie in ajutor si celor mici si celor mari, si celor bogati si celor saraci, si celor intelepti si celor simpli, si celor bolnavi si celor sanatosi, si tututor credinciosilor, fiind in acelasi timp Mama noastra din ceruri.

Ferice de crestinii care, indata dupa Sfanta Treime, o cinstesc pe Maica Domnului, din toata inima si oriunde se duc, zicand asa: „Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugaciunile Prea Curatei Maicii Tale si ale tututor Sfintilor Tai, miluieste-ma pe mine pacatosul (sau pacatoasa)“.

Am sa va spun o istorioara, ca sa vedeti cat de grabnica ajutatoare este Maica Domnului celor care o au pe dansa ca pe o mama si o cinstesc ca pe o Maica a lui Dumnezeu Cuvantul, si cat de aproape este de cei ce cred in ea si o cheama pururea in ajutor.

Era o femeie vaduva, careia ii murise sotul inca de cand era tanara si ii ramasesera doi copilasi. Si biata femeie avea o gospodarie, dar era si cinstitoare a lui Dumnezeu si a Maicii Domnului, avand in casa ei o icoana cu Maica Domnului purtand in brate dumnezeiescul prunc. Si ea i-a invatat pe copii de mici sa se inchine, sa zica Tata nostru, sa zica Crezul si, deocamdata, macar rugaciunile cele mai scurte catre Maica Domnului. Si copiii intrebau, ca niste prunci ce erau: „Mama, dar cine e aceea de pe icoana?“. Si ea le spunea: „Aceea e Mama voastra, adevarata voastra Mama“. „Dar dumneata nu ne esti mama?“. Ea zicea: „Nu, Mama voastra cea adevarata este in ceruri si o cheama Maica Domnului“. „Dar cine e copilul acela pe care-l tine ea in brate?“, intrebau ei. „E Domnul nostru Iisus Hristos, Care ne-a zidit pe noi si Care a fost purtat in pantecele Maicii Domnului, pe Care L-a nascut ea de la Duhul Sfant si a fost Dumnezeu si om desavarsit“.

Asa ii invata biata mama pe copii cine este Maica Domnului, si-i invata pe dansii din toata inima ca Maica Domnului este adevarata Maica a lor. De aceea copiii, cand se sculau dimineata, mai inainte de a vorbi cu mama lor, fugeau inaintea Maicii Domnului, faceau cateva metanii, ziceau Tatal nostru si apoi rugaciuni catre Maica Domnului, cinstind-o pe dansa, asa mici cum erau, dupa puterea intelegerii lor.

Iar odata biata femeie trebuia sa se duca sa secere in tarina si nu avea cu cine sa lase copiii. Dar avea obiceiul sa lase copiii incuiati singuri in casa lor. Si asa a chemat copiii, le-a lasat de mancare si le-a spus: „Voi ramaneti acasa; eu ma duc la lucru, ca am mult de secerat“. Iar copiii au intebat: „Dar noi cu cine ramanem?“. „Iata, ramaneti cu Mama voastra“ – si le-a aratat icoana Maicii Domnului, inaintea careia ardea candela. Si le-a mai spus: „Mama voastra ramane cu voi si o sa va apere, dar voi sa fiti cuminti si sa va rugati cand o sa fiti la nevoie, sa strigati la ea, ca ea va apara!“.

Copiii s-au incredintat de la maica lor ca nu raman singuri, ci raman cu Mama lor cea din ceruri. Si s-a dus biata femeie degraba la treburile ei, pe tarina. Dar copiii rugandu-se, mintea lor pururea se misca

si nu sta intr-un singur gand. Deci au uitat de sfaturile mamei. S-au rugat ei un timp, apoi s-au apucat de jucarii si au inceput sa umble cu focul. Mama lor am spus ca ii incuiase in casa, ca sa nu iasa afara si sa nu plece de acasa, stiind ca abia peste o jumătate de zi se va intoarce inapoi. Si copiii, umblând cu focul, casa a luat foc. Si ei, cand au vazut ca au luat foc hainele din casa, covoarele si ce mai era in ea, si cand au vazut ca toata casa a luat foc si nimeni nu putea sari sa-l stinga, ca era vara si oamenii erau plecati la lucru, au fugit la icoana Maicii Domnului, s-au prins cu mainile de icoana si strigau: „Mama, nu ne lasa!“. Si – o, minunile tale, Maica lui Dumnezeu! – casa a ars toata, dar focul nu s-a atins de peretele pe care era icoana Prea Sfintei Nascatoare de Dumnezeu impreuna cu acesti doi copilasi!

Femeia a auzit in tarina, ca i-a adus vestea cineva: Mai femeie, sa stii ca ti-a ars casa! Iar ea, saraca, zice: „Vai de mine, ca am lasat copiii in casa!“. Dar acela nu stia sa-i spuna de minunea ce s-a intamplat cu copiii, ci-i spuse numai atata: Du-te, ca am auzit ca este scrum casa ta! Ea cand a auzit, biata, stiind ca a incuiat copiii in casa, a luat-o la fuga, ca-i iese inima de alergare si de spaima. Si cand a ajuns la marginea satului, a intrebat: „Mi-a ars casa?“. Da, i se spuse, ti-a ars casa, s-a vazut la dumneata foc mare si s-au dus oamenii sa-l stinga, dar casa a ars.

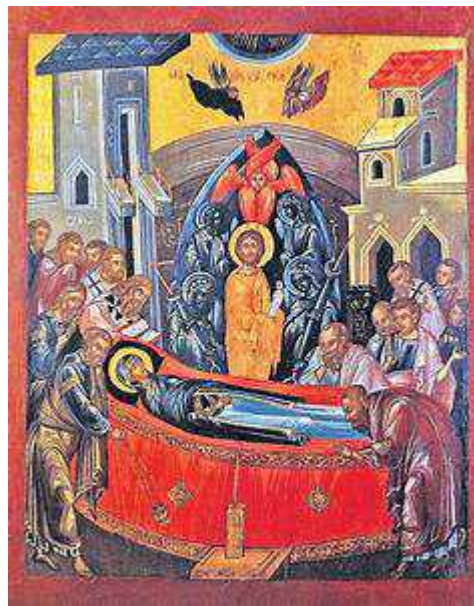
Iar ea a strigat: „Maica Domnului, cum de ai lasat copii mei, ca eu in seama ta i-am lasat!“. Si vaitandu-se si plangand, alerga aproape ca nebuna. Si cand a ajuns, vazut cum se uita toata lumea la o minune preaslavita: casa arse, dar peretele cu icoana Maicii Domnului era neatins si copilasii se tineau cu mainile de icoana si strigau: „Mama, mama!“. Si vazand aceasta biata femeie, s-a aruncat prin foc la icoana Maicii Domnului si cu mare recunostinta a multumit Maicii Domnului ca pe acei prunci, pe care ii incredintase ei, i-a pazit sanatosi.

Sa aveti aceasta credinta intotdeauna, sa nu va lipseasca acatistul si cinstitul paraclis al Maicii Domnului din casa, si ori la ce scarba veti ajunge, ori la ce necaz, chemati pe Maica Domnului din toata inima si negresit pururea va fi de fata, cu grabnicul ei ajutor, cu preasfintele si preaputernicele ei rugaciuni.

Sa stiti ca nu exista suflet sub cer care si-a pus nadejdea in Maica Domnului si sa ramaie rusinat pana la urma. Prin rugaciunile ei va avea in veacul de acum liniste, alinare, acoperire si sprijinire, iar in vremea mortii mila Maicii Domnului nu il va lasa; si in ziua judecatii, Maica Prea Sfanta va sta in genunchi inaintea Prea Sfantului si Prea Dulcelui ei Fiu si Dumnezeului nostru Iisus Hristos si va zice: „Doamne Dumnezeule si Fiul meu, acest suflet necajit, chiar daca a gresit, dar pururea mi-a cerut sa ma rog Tie. Iarta-l, miluieste-l si fa cu dansul mila“.

Si asa vom castiga prin rugaciunile Maicii Domnului mila si in veacul de acum, si in vremea mortii, si in ziua judecatii. Amin!

Parintele Ilie Cleopa

Adormirea Maicii Domnului

Astazi vom spune putine lucruri in cinstea Maicii Domnului, pe care Biserica noastra ortodoxa o ridica deasupra heruvimilor si serafimilor, in timp ce ereticii o coboara la treapta de necinste.

Cand Maica Domnului s-a intalnit cu Sfanta Elisabeta, mama Sfantului Ioan Botezatorul, i-a zis printre altele: de acum ma vor ferici toate neamurile (Luca 1, 48), adica, de acum inainte toate neamurile, oamenii care vor crede in Domnul ma vor ferici pentru vrednicia pe care mi-a dat-o Dumnezeu Tatal, ca sa devin mama Fiului Lui. Ce cinste nemaiintalnita pentru o femeie!

In zilele noastre se vorbeste mult despre diferenta dintre genuri, barbat si femeie. Luptele acestea pentru egalitate si asa zisele miscari feministe au venit foarte tarziu. Crestinismul a rezolvat aceasta problema de doua mii de ani, desfiintand diferentele si cinstind-o pe femeie, ca fiind egala cu barbatul. Nu doar atat, dar i-a daruit femeii o cinste pe care n-a avut-o, n-o are si n-o va avea nici un barbat. Femeia aceasta este Prea Sfanta Nascatoare de Dumnezeu. In crestinism, in Biserica, oamenii nu se masoara, nu sunt randuiti dupa criteriile de neam, conditie sociala, instruire, situatie economica, inteligenta si altele. Singurul criteriu care ii defineste este sfintenia. Inaintea ochilor lui Dumnezeu nu exista barbati si femei, ci pacatosi si pocaiti, evlaviosi si lipsiti de evlavie, sfinti si mai putini sfinti. La Adormirea Maicii Domnului se cinsteste omul cel mai sfant in chipul Maicii Domnului. Ea a ramas fara stricaciune atat in viata, cat si in moarte. Nasterea Fiului ei nu i-a distrus fecioria, pacatul nu i-a pierdut sufletul, iar moartea nu i-a distrus trupul. Precum trupul lui Hristos a ramas nesticacios prin moartea pe cruce, asa a ramas si trupul Maicii Domnului, ea a murit, dar nu s-a stricat.

Deoarece in Biserica Ortodoxa avem trupurile nesticacioase ale sfintilor pe care le cinstim, cu atat mai firesc era sa ramana nesticacios

cortul purtator de Dumnezeu al Maicii Domnului si Dumnezeului nostru. Si era oare posibil sa ramana pentru totdeauna pe pamant? Nu, ci a fost mutat la cer. Maica Domnului, adusa la templu, a intrat in Sfanta Sfintelor din templul lui Solomon, in timp ce, prin adormire, sufletul ei atotcurat si minunat impreuna cu trupul ei slavit si nesticacios, au intrat in Sfanta Sfintelor din ceruri.

Daca pentru ceilalti oameni moartea inseamna distrugerea trupului, pentru Maica Domnului ea a fost purtatoare de viata. Desigur, la invierea obstesca se va intampla preschimbarea tuturor credinciosilor, dar la Maica Domnului s-a intamplat la trei zile dupa inmormantarea ei. Pentru Nascatoarea de Dumnezeu, moartea este inceputul celei de-a doua existente, a celei vesnice, atat a sufletului, cat si a trupului. Nu era posibil ca moartea s-o tina pe cea „unita in intregime cu Dumnezeu”.

Cinstirea Maicii Domnului o manifestam puternic la sarbatoarea Adormirii. Cine a cinstit-o? Fiul ei si Dumnezeu si Mantuitorul lumii. Daca, pentru calea pamanteasca a lui Iisus Hristos, inaintemergator a fost Sfantul Ioan Botezatorul, pentru calea cereasca a Nascatoarei de Dumnezeu, Inaintemergator a fost Hristos. El, primul, a biruit moartea si cu trupul Sau nesticacios, asa cum se cade unui Dumnezeu, S-a inaltat si S-a facut Inaintemergatorul Maicii Domnului la ceruri. Hristos este primul nascut din morti care S-a inaltat ca sa pregateasca calea pe care credinciosii vor merge la ceruri. Sfantul Apostol Pavel spune: Unde Iisus a intrat pentru noi ca Inaintemergator, fiind facut Arhiereu in veac, dupa randuiala lui Melchisedec (Evrei 6, 20).

Maica Domnului a primit in pantecele ei pe Fiul si Cuvantul lui Dumnezeu, care a luat firea omeneasca din ea si a unit-o cu firea Lui divina, in Persoana lui Hristos, Care o primeste in ceruri deplina, cu trupul si cu sufletul. Iar Maica Domnului, prin primirea lui Hristos in pantecele ei, a devenit Platitera cerurilor (mai incapatoare decat cerurile). O vedem in aceasta ipostaza si in picturile din Biserica. Ea L-a primit pe Hristos, L-a purtat in pantece si L-a nascut. Acum El primeste in palmele Lui sufletul sfant al Maicii, Nascatoarea de Dumnezeu.

Sa ascultam acum pe Sfantul Ioan Damaschinul: „Cum Cuvantul lui Dumnezeu, devenit Fiul, primeste in mod negrait pe palmele imparatesti pe Maica Sa cea sfanta, acest suflet sfintit (Cuvantul intai de lauda la Adormirea Maicii Domnului).

Maica Domnului a avut grija, L-a ocrotit pe Iisus Hristos de cand era copil, iar acum Fiul o primeste pe mama Lui, ca Imparateasa a cerurilor: Şezut-a imparateasa de-a dreapta Ta, imbracata in haina aurita si prea infrumusetata (Psalmul 44, 11).

Si apostolii au cinstit-o pe Maica Domnului, s-au adunat cu totii la Ierusalim, ca sa inmormanteze trupul Nascatoarei de Dumnezeu si Maicii Invatatorului lor. Sfanta Traditie consemneaza: „Apostoli de la margini, adunandu-va, ingropati trupul meu...”.

Nimeni sa nu se indoiasca de faptul ca apostolii s-au adunat de la marginile lumii, caci ei sunt vulturii Duhului Sfant. Cum s-au raspandit ei in toata lumea? Cine le-a dat „aripi la picioare” ca sa alerge pretutindeni? Puterea lui Dumnezeu. Aceasta putere ii aduce pe apostoli si acum, de la marginile lumii, si ii aduna la Ierusalim. Cel care i-a dat car de foc lui Ilie Tesviteanul si l-a urcat in inaltimi, cel care l-a luat pe Apostolul Filip din Gaza si l-a dus la Azot, asa cum citim in Faptele Apostolilor, Acela a trimis pentru fiecare apostol un car special, nu ca cele pe care le avem noi ci de nor luminos, ce i-a adus la Ierusalim.

Apostolii au cinstit pe Maica Domnului si, uimiti, plini de admiratie, au vazut ca a treia zi trupul ei lipseste din mormantul aflat in Gradina Ghetsimani. Maica Domnului a fost cinstita si de ingerii cerului care au primit-o la adormirea ei, au insotit-o si au ridicat-o la lacasurile, la corturile ceresti. Uimiti, au vazut-o urcand mai presus decat heruvimii si serafimii, asa cum se spune in Marimuri: „Ceea ce esti mai cinstita decat heruvimii si mai marita fara de asemanare decat serafimii”. Ingerii sunt uimiti sa vada primul trup omenesc inaltandu-se si preamarindu-se in Imparatia Cerurilor.

Asa cum au inmarmurit la Inaltarea lui Hristos, pentru ca au vazut pe Dumnezeu Cel unit cu omul inaltandu-Se ca persoana divino-umana, in timp ce, atunci cand coborase pentru intrupare, era doar Dumnezeu, asa si acum sunt uimiti de mutarea Nascatoarei de Dumnezeu. Ingerii se obisnuisera sa primeasca doar sufletele sfintilor, mantuite si izbavite, acum, inasa, primesc si trupul preacurat al Nascatoarei de Dumnezeu, pe care „mormantul si putrejunea nu l-au tinut”. Asa cum noi ne-am mirat cand l-am vazut pe primul astronaut urcand la inaltimi si pasind pe luna, asa si ingerii au inmarmurit cand au vazut picior omenesc pasind in Sfanta Sfintelor din ceruri. Maica Domnului este prima femeie „astronaut” care s-a inaltat mai presus decat ingerii.

Maicii Domnului ii sunt inchinate cele mai multe biserici si cele mai multe manastiri o au drept ocrotitoare. Pictura bizantina, prin icoanele ei, exprima pozitia Bisericii noastre, dogmatica, fata de Maica Domnului, in fata careia se aprind cele mai multe lumanari. Pe Nascatoarea de Dumnezeu o chemam in momentele cele mai dureroase si grele ale vietii, si inaintea icoanei ei varsam rauri de lacrimi. Chipul ei este adanc inradacinat in constiinta poporului nostru ortodox.

Crestinii mei binecuvantati, v-am aratat pe cei care cinstesc pe Maica Domnului, sunt insa si din ceilalti, care necinstesc persoana ei. S-a intamplat un incident la evenimentul Adormirii, consemnat de Sfantul Ioan Damaschin. Asa cum stiti, acesta a fost un mare ascet a carui pechera este in Manastirea Sfantului Sava cel sfintit din Palestina. Sfantul Ioan ne spune ca, in vremea cand apostolii si credinciosii primei Biserici au purtat trupul Maicii Domnului pe baldachin ca sa-l inmormanteze, un evreu a navalit si a smuls trupul ei ca sa-l arunce jos, dar n-a apucat. Mainile lui, in chip nevazut, au fost taiate de ingerii lui Dumnezeu si au ramas lipite de nasalie. La acest eveniment, infricosat de durere, evreul s-a pocait si a cerut iertare de la Maica Domnului si minunea s-a intamplat: mainile au revenit la locul lor.

Atunci, unul a necinstit-o pe Maica Domnului, astazi, sunt multi cei care o necinstesc printre care antihristii hiliasti. Ei vorbesc despre Maria, ca si cum ar fi doamna Maria, vecina lor, intr-asa hal de umilinta au coborat-o. Ereticii protestanti accepta denumirea de Nascatoare de Dumnezeu, dar nu si pururea fecioria Maicii Domnului, si acesta este un alt mod de blasfemie. Ei arunca, astfel, diamantul cerului in noroiul iubirii si poftelor, trupesti prin credintele lor blestemate.

Auzim si vedem, anumiti paranoici ortodocsi spunand ca o vad, chipurile, pe Maica Domnului, care le dicteaza scrieri si epistole. Este vorba de asa numitii „luminati”, nemintosii care pun in gura Maicii Domnului tampeniile lor. Ar trebui sa plangem mult si pentru un alt lucru. Sute de mii de guri ale grecilor se deschid ca iadul in fiecare zi si blesteama in mod hidos pe fecioara curata din Nazaret. Voi face un mic bilant pentru ca stiu faptele: din zece barbati, opt blesteama cu certitudine pe Maica Domnului si pe Hristos. Ganditi-va acum la milioanele de barbati, separat de femei, care sunt atat de lipsiti de evlavie fata de persoana Preacuratei Maici a lui Dumnezeu.

Mai vedem si un alt lucru: femeile necinstesc pe Maica Domnului prin infatisarea lor provocatoare si prin goliciunea lor. Pe de o parte, saruta icoana smeritei Nascatoare de Dumnezeu si pe de alta scandalizeaza, darama si chinuiesc prin atitudinea lor provocatoare. Și nu-si dau seama ca acest lucru este pacat.

Maica Domnului se intristeaza pentru necuviinta mare a poporului, deci, cati suntem credinciosi sa ne pocaim, s-o cinstim cu adevarat si sa spunem cu durere, cu dor si cu iubire pentru noi insine si pentru aproapele: „Preasfanta Nascatoare de Dumnezeu, mantuieste-ne pe noi, fiii tai.” Amin.

Staretul Efrem Filotheitul

Serpia Maicii Domnului - Kefalonia

Serpia Maicii Domnului reprezinta o minune deosebita pe care Maica Domnului o savarseste anual, in vremea postului Maicii Domnului, in insula Kefalonia. La numai doua sate departare de localitatea Pastra (3km), unde are loc minunea anuala a reînfloririi crinilor de la icoana Maicii Domnului, se afla localitatea Markopoulo, locul unei alte minuni a Maicii Domnului. Drumul ce porneste din port, inspre localitatea Markopoulo, aflata in sudul insulei, este strajuit pe stanga de munti si pe dreapta de mare.

Kefalonia este cea mai mare dintre insulele ionice. Stancile grecesti, ce se inalta brusc din apele albastre si transparente, alcatuiesc locul ideal pentru o viata linistita si senina: mici sate, case modeste, ruinele unei oras antic si cateva locasuri de cult, sunt doar o parte din frumusetile Kefaloniei. Recent, Kefalonia a fost numita "insula contrastelor", caci pe aceasta, ruine romane, venetiene si bizantine se inghesuie unele intr-altele, de-a lungul plajelor insorite.

Dintre bogatiile duhovnicesti ale insulei, amintim urmatoarele locasuri: Manastirea Sfantul Cuvios Gherasim, Pestera Sfantului Cuvios Gherasim, Manastirea Sfantul Andrei, Manastirea Panaghia Atrou, Manastirea Agrilion, Manastirea Maicii Domnului Themata, Manastirea Maicii Domnului Lagouvarda, Manastirea Lamia, Manastirea Kipouria, Biserica si Pestera Sfintei Paraskevi, Biserica Estavromenos si Biserica Maicii Domnului din Sission.

Serpii Maicii Domnului Kefalonia

In fiecare an, in luna august, in postul Adormirii Maicii Domnului, cand crestinii praznuiesc Schimbarea la Fata (6 august) si Adormirea Maicii Domnului (15 august), un numar insemnat de serpi mici apar in jurul bisericii si a clopotnitei din localitatea Markopoulo. In aceasta perioada, biserica inchinata Maicii Domnului "Langouvarda" este luata cu asalt de o specie unica de serpi mici, fiecare avand capul insemnat cu o cruce.

Anual, in ziua de 6 august, cand praznuim Schimbarea la Fata a Domnului, o specie unica de serpi (lungi de 60 de centimetri si insemnati cu o cruce alba, pe cap si pe limba) apar in jurul vechii biserici din localitatea Markopoulo. Serpii vor disparea, iarasi in chip minunat, dupa slujba savarsita in ziua de Adormirea Maicii Domnului. In timpul slujbei savarsite pentru Maica Domnului, serpii intra in biserica, umpland tot locul: se urca pe icoane, se incolacesc in jurul sfestnicelor, stau pe credinciosi si in Sfantul Altar.

Exista o emotie generala legata de aparitia acestor serpi, nu atat pentru vreun potential pericol, cat pentru faptul ca daca acestia nu vor aparea in perioada amintita, ceva rau se va intampla in regiune. Astfel, in anii 1940 si 1953, cand serpii nu au fost prezenti la biserica din Markopoulo, au avut loc razboaie si calamitati naturale.

In anul 1924, cand Biserica Ortodoxa din Grecia a adoptat, impreuna cu celelalte state crestine, calendarul indreptat (nou), multi au asteptat sa vada de vor mai aparea sau nu serpii Maicii Domnului. Aparand serpii, ca in fiecare an, crestinii au inteles ca Sfantul Sinod este in masura sa hotarasca asemenea lucruri administrative.

Aceasta biserica se afla zidita pe locul fostei Manastiri Langouvarda, distrusa de turci, precum si de un cutremur, in anul 1953. Traditia locala, bazandu-se mai mult pe legende inasa, spune ca, in momentul in care manastirea a fost atacata de pirati, candva in anul 1705, maicile s-au rugat Maicii Domnului sa le transforme in serpi, spre a nu fi luate prizoniere sau batjocorite. Rugaciunea acestora a fost ascultata, iar piratii s-au infricosat de vederea serpilor.

Serpii Maicii Domnului, avand capul insemnat cu o cruce, precum si limba, in forma de cruce, apartin clasei de serpi "telescopus fallaxspecies", numita si "sarpele-pisica european". Acesti serpi intra in biserica in vremea slujbei, iar nu oricand, aratand o blandete deosebita fata de crestinii din interior. Imediat ce se termina slujba Sfintei Liturghii, serpii devin oarecum agresivi, ei iesind din biserica si intorcandu-se in pustiul din zona. Oricat ar fi cautati acestia, ei nu vor putea fi gasiti, pana anul urmator.

Teodor Danalache

Dragi enoriași,

SLUJBELE BISERICII NOASTRE

le puteti vedea si prin dispozitivele dvs. electronice făcând click pe pagina de internet a Bisericii www.stnicholaschurch.net sau pe pagina de Facebook [St Nicholas Romanian Church, NY](https://www.facebook.com/StNicholasRomanianChurchNY)